

ทำไมความรุนแรงต่อสตรียังคงเกิดขึ้น แม้ในยุคที่สังคมพูดถึงความเท่าเทียม

รากเหง้าของความรุนแรงต่อสตรี สาเหตุและปัจจัยที่ต้องจับตามอง
และ ผลกระทบของความรุนแรงต่อสตรี เมื่อบาดแผลส่วนตัวกลายเป็นปัญหาของสังคม

Chapter 2

Chapter 2 รากเหง้าของความรุนแรงต่อสตรี สาเหตุและปัจจัยที่ต้องจับตามอง และผลกระทบของความรุนแรงต่อสตรี เมื่อบาดแผลส่วนตัวกลายเป็นปัญหาของสังคม

ในยุคที่สังคมทั่วโลกต่างพูดถึงความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิสตรี **ความรุนแรงต่อผู้หญิงยังคงเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกและท้าทายการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง** แม้ว่าจะมีความพยายามในการส่งเสริมความเสมอภาคและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิสตรี แต่สถิติและเหตุการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงยังคงปรากฏให้เห็นในทุกมุมโลก

ทำไมความรุนแรงต่อสตรียังคงเกิดขึ้นแม้ในยุคที่เราพูดถึงความเท่าเทียม คำถามนี้ไม่เพียงสะท้อนถึงความซับซ้อนของปัญหา แต่ยังชี้ให้เห็นถึงปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และกฎหมายที่ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการสร้างสังคมที่ปลอดภัยและเท่าเทียมสำหรับทุกคน บทความนี้จะพาไปสำรวจรากเหง้าของความรุนแรงต่อสตรี ผลกระทบที่เกิดขึ้น และแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน

รากเหง้าของความรุนแรงต่อสตรี: สาเหตุและปัจจัยที่ต้องจับตามอง

ความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมมาอย่างยาวนาน การทำความเข้าใจถึงสาเหตุและปัจจัยที่เป็นรากเหง้าของปัญหานี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน **การแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีไม่ใช่เรื่องง่าย** จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งการปรับเปลี่ยนค่านิยมทางสังคม การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ การปรับปรุงกฎหมาย และการสร้างความตระหนักรู้ในสังคม เพื่อนำไปสู่การสร้างสังคมที่ปลอดภัยและเท่าเทียมสำหรับทุกคน

รากเหง้าของความรุนแรงต่อสตรี: สาเหตุและปัจจัยที่ต้องจับตามอง

ความรุนแรงต่อสตรีเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมมาอย่างยาวนาน การทำความเข้าใจถึงสาเหตุและปัจจัยที่เป็นรากเหง้าของปัญหานี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน

- ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม**
ค่านิยมชายเป็นใหญ่และบทบาททางเพศที่ฝังรากลึก การกดขี่ทางเพศและการเลือกปฏิบัติทางเพศ การขาดความเท่าเทียมทางอำนาจและโอกาส การขาดการมีส่วนร่วมของสตรีในการตัดสินใจของสังคม
- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ**
ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ การขาดโอกาสในการจ้างงานที่มีคุณภาพ การขาดการคุ้มครองแรงงาน การขาดการเข้าถึงบริการสุขภาพและการศึกษา
- ปัจจัยทางกฎหมายและการบังคับใช้**
กฎหมายที่ล้าสมัยและไม่ครอบคลุม การบังคับใช้กฎหมายที่ไม่จริงจัง การขาดการคุ้มครองพยาน การขาดการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม
- ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง**
โรคจิตเวช เช่น โรคซึมเศร้า โรคเครียดหลังเหตุการณ์สะเทือนใจ (PTSD) การขาดการสนับสนุนทางจิตใจ การขาดการเข้าถึงบริการสุขภาพจิต

1. ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม

ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมนับเป็นรากฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อสตรี โดยเฉพาะค่านิยมและบทบาททางเพศที่ฝังรากลึกในสังคมไทย **ค่านิยมชายเป็นใหญ่ (Patriarchy)** ที่ให้อำนาจและสิทธิพิเศษแก่ผู้ชาย ส่งผลให้ผู้หญิงถูกมองว่ามีสถานะต่ำกว่าและต้องอยู่ภายใต้การควบคุม อีกทั้งยังส่งเสริมให้ผู้ชายมีอำนาจตัดสินใจหลักทั้งในครอบครัวและสังคม

การปลูกฝังความคิดแบบเหมารวมทางเพศ (Gender Stereotypes) ยังคงดำรงอยู่ผ่านการกำหนดบทบาททางเพศที่ตายตัว เช่น การคาดหวังให้ผู้หญิงต้องอ่อนโยน เชื่อฟัง และทุ่มเทดูแลครอบครัว ในขณะที่ผู้ชายต้องแสดงความเข้มแข็ง เป็นผู้นำ และควบคุมสถานการณ์ ความคาดหวังเช่นนี้ได้จำกัดบทบาทและโอกาสในการพัฒนาตนเองของผู้หญิง

บรรทัดฐานและค่านิยมในชุมชน ก็มีส่วนสำคัญ โดยเฉพาะการยอมรับหรือมองข้ามการใช้ความรุนแรงในความสัมพันธ์ บางสังคมถือว่าการควบคุมคู่ครองเป็นเรื่องปกติในชีวิตสมรส หรือมองว่าการใช้ความรุนแรงเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ยอมรับได้

สื่อและสภาพแวดล้อมทางสังคม ก็มีอิทธิพลอย่างมาก ได้นำเสนอภาพลักษณ์ที่ส่งเสริมความรุนแรง เช่น การแสดงให้เห็นว่าผู้ชายมีสิทธิ์ควบคุมผู้หญิง ขณะที่การเลี้ยงดูในครอบครัวก็อาจปลูกฝังความคิดแบบชายเป็นใหญ่หรือยอมรับความรุนแรงว่าเป็นเรื่องปกติ

2. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยทางเศรษฐกิจเป็นอีกหนึ่งมิติสำคัญที่ส่งผลต่อความรุนแรงต่อสตรี โดยเฉพาะ **ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสในการทำงาน** ผู้หญิงมักมีโอกาสดำรงงานที่มีค่าตอบแทนสูงน้อยกว่าผู้ชาย และมักถูกจำกัดบทบาทให้อยู่ในอาชีพที่ถูกมองว่า "เหมาะสมสำหรับผู้หญิง" นอกจากนี้ **การแบ่งแยกทางเพศในตลาดแรงงาน** ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญที่กีดกันผู้หญิงจากอาชีพที่มีรายได้ดี

การขาดความเป็นอิสระทางการเงิน เป็นปัญหาสำคัญ เมื่อผู้หญิงต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจในครอบครัว ทำให้ขาดอำนาจต่อรองและมีความเสี่ยงที่จะถูกควบคุมหรือทำร้าย โดยเฉพาะผู้หญิงที่ไม่มีรายได้หรือทรัพย์สินเป็นของตนเอง มักถูกบังคับให้ต้องทนอยู่ในสถานการณ์ที่มีความรุนแรง

ความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ ยังเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดความรุนแรง ในภาวะที่เศรษฐกิจไม่แน่นอน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเงินเฟ้อ การว่างงาน หรือความยากจน มักส่งผลให้ความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มสูงขึ้น โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ชายสูญเสียบทบาทการเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจ อาจหันมาใช้ความรุนแรงเพื่อแสดงอำนาจแทน

อีกปัจจัยสำคัญคือ **ความไม่เท่าเทียมในโอกาสทางการศึกษา** การที่ผู้หญิงขาดโอกาสในการศึกษาหรือพัฒนาทักษะอาชีพ ทำให้ไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะผู้หญิงในพื้นที่ห่างไกลหรือชนบทที่มักประสบปัญหาในการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมที่จำเป็น

3. ปัจจัยทางกฎหมายและการบังคับใช้

ปัจจัยทางกฎหมายและการบังคับใช้เป็นอีกหนึ่งมิติที่ส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี แม้จะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แต่หลายฉบับยังมีข้อจำกัดและไม่ครอบคลุมเพียงพอ **กฎหมายที่อ่อนแอ** ในการป้องกันและลงโทษความรุนแรงทางเพศ รวมถึงบทลงโทษที่ไม่เข้มงวดพอสำหรับความรุนแรงในครอบครัวหรือการล่วงละเมิดทางเพศ ทำให้การคุ้มครองผู้เสียหายไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

การเลือกปฏิบัติ ยังคงปรากฏในระบบกฎหมาย โดยบางฉบับมีลักษณะที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง เช่น การจำกัดสิทธิในการเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม นอกจากนี้ การขาดกฎหมายที่ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและคุ้มครองสิทธิของสตรีอย่างเป็นรูปธรรม ยิ่งทำให้การแก้ไขปัญหาเป็นไปล่าช้า

อุปสรรคสำคัญอีกประการคือ **การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม** โดยเฉพาะในกลุ่มผู้หญิงที่มีความเปราะบาง ไม่ว่าจะเป็นผู้พิการ ผู้สูงอายุ หรือผู้หญิงในพื้นที่ห่างไกล ที่มักประสบปัญหาในการเข้าถึงความช่วยเหลือ รวมถึงการขาดบริการสนับสนุนที่จำเป็น เช่น ที่พักพิงชั่วคราว หรือการให้คำปรึกษาทางกฎหมาย

ปัญหาการตีตราและการขาดความเข้าใจ ก็เป็นอุปสรรคสำคัญ การที่สังคมหรือแม้แต่เจ้าหน้าที่รัฐมีทัศนคติในเชิงตีตราผู้เสียหาย ทำให้เหยื่อไม่กล้าที่จะร้องเรียนหรือแจ้งความ อีกทั้งการขาดความเข้าใจจากผู้ให้บริการหรือเจ้าหน้าที่ยังอาจส่งผลให้ผู้เสียหายไม่ได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมและทันเวลาที่

4. ปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากปัจจัยหลักที่กล่าวมาแล้ว ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสำคัญต่อการเกิดและการแก้ไขปัญหความรุนแรงต่อสตรี หนึ่งในนั้นคือ **ปัจจัยด้านสุขภาพจิตและความเครียด** ซึ่งพบว่าผู้กระทำความรุนแรงมักมีปัญหาสุขภาพจิต เช่น ภาวะเครียด ภาวะซึมเศร้า หรือการติดสุรา ที่อาจเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมรุนแรง ในขณะเดียวกัน ผู้ถูกกระทำก็มักประสบปัญหาสุขภาพจิตจากการถูกทำร้าย โดยเฉพาะภาวะ PTSD (Post-Traumatic Stress Disorder) ที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตในระยะยาว

อีกปัจจัยสำคัญคือการ **ขาดการสนับสนุนจากสังคม** เมื่อผู้หญิงไม่มีเครือข่ายสนับสนุนที่เข้มแข็ง ไม่ว่าจะเป็นครอบครัว เพื่อน หรือองค์กรในชุมชน ก็มักจะติดอยู่ในวงจรความรุนแรงโดยไม่สามารถหาทางออกได้ นอกจากนี้ การที่ผู้หญิงขาดความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเอง และไม่ทราบว่า มีทรัพยากรหรือความช่วยเหลือใดบ้างที่สามารถเข้าถึงได้ ก็เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ไม่สามารถหลุดพ้นจากสถานการณ์ความรุนแรงได้

ผลกระทบของความรุนแรงต่อสตรี:
เมื่อบาดเจ็บส่วนตัวกลายเป็นปัญหาของสังคม

ความรุนแรงต่อสตรีส่งผลกระทบในวงกว้างและมีความซับซ้อน ไม่เพียงส่งผลต่อผู้ถูกกระทำโดยตรง แต่ยังส่งผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชน และสังคมโดยรวม การทำความเข้าใจถึงผลกระทบในมิติต่าง ๆ ทั้งผลกระทบทางร่างกาย จิตใจ สังคมและเศรษฐกิจ รวมถึงผลกระทบระยะยาวที่มีต่อสังคมโดยรวม จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหาและความจำเป็นในการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

1. ผลกระทบทางร่างกายและจิตใจ

การบาดเจ็บทางกายภาพเป็นผลกระทบที่เห็นได้ชัดเจนนที่สุด องค์การอนามัยโลก (WHO) ระบุว่าผู้หญิงที่เคยประสบความรุนแรงจากคู่ครองมีโอกาส**ได้รับบาดเจ็บสูงถึง 42%** ซึ่งผู้หญิงที่ถูกทำร้ายมักได้รับบาดเจ็บในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่รอยฟกช้ำ กระดูกหัก ไปจนถึงการบาดเจ็บของอวัยวะภายใน ในบางกรณีอาจนำไปสู่ความพิการถาวร การรักษาอาจต้องใช้เวลายาวนานและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในระยะยาว

นอกจากนี้ ความรุนแรงยังอาจก่อให้เกิด**ปัญหาสุขภาพเรื้อรัง** เช่น อาการปวดที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาด หรือความผิดปกติของระบบประสาท สำหรับสตรีมีครรภ์ที่ถูกทำร้าย ความเสี่ยงยิ่งเพิ่มสูงขึ้น อาจนำไปสู่**การแท้งบุตรเพิ่มขึ้น 16%** และ **การคลอดก่อนกำหนดเพิ่มขึ้น 41%** ภาวะแทรกซ้อนระหว่างการตั้งครรภ์ หรือส่งผลกระทบต่อสุขภาพของทารก ซึ่งเด็กที่เกิดจากแม่ที่เคยถูกกระทำรุนแรง มีโอกาสเกิดภาวะทุพโภชนาการหรือเสียชีวิตในวัยเด็กสูงขึ้น

ความเจ็บปวดทางจิตใจอาจยังรุนแรงและยาวนานกว่าบาดเจ็บทางกาย ผู้ที่ผ่านเหตุการณ์รุนแรงมักประสบกับ**ภาวะเครียดหลังเหตุการณ์สะเทือนใจ (PTSD)** มีแนวโน้มพยายามฆ่าตัวตายสูงขึ้น และมีแนวโน้มที่จะมีภาวะซึมเศร้าและปัญหาสุขภาพจิตสูงกว่าคนทั่วไปเกือบสองเท่า ซึ่งแสดงออกผ่านอาการต่าง ๆ เช่น ฝันร้าย การหวาดระแวงถึงเหตุการณ์ความรุนแรง และความหวาดกลัวที่ไม่สมเหตุสมผล

ภาวะซึมเศร้าและความวิตกกังวลเป็นอีกปัญหาสำคัญที่พบได้บ่อย ความรู้สึกสิ้นหวัง การสูญเสียความมั่นใจในตนเอง และความยากลำบากในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น อาจนำไปสู่การแยกตัวจากสังคมและในกรณีร้ายแรงอาจเกิดความคิดทำร้ายตนเอง

2. ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจ

การสูญเสียโอกาสในการทำงานและการศึกษาผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อความรุนแรงมักประสบปัญหาในการทำงาน ทั้งการต้องขาดงานบ่อยครั้งหรือถึงขั้นต้องลาออกจากงาน**สูงถึง 50% ในบางประเทศ** เพื่อรักษาบาดแผลหรือฟื้นฟูสภาพจิตใจ บางรายอาจถึงขั้นต้องลาออกจากงานเพื่อหลีกเลี่ยงจากสถานการณ์ความรุนแรง ส่งผลให้สูญเสียรายได้และโอกาสในการพัฒนาอาชีพ ในด้านการศึกษา เด็กและเยาวชนหญิงที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีความรุนแรงมักต้องเผชิญกับอุปสรรคในการเรียน บางรายอาจต้อง**หยุดเรียนกลางคันหรือต้องออกจากโรงเรียนก่อนวัยอันควรสูงกว่าปกติ** ส่งผลให้สูญเสียโอกาสในการพัฒนาตนเองและสร้างอนาคตที่มั่นคง การขาดการศึกษาอาจนำไปสู่การมีรายได้ต่ำและความยากจนในระยะยาว นอกจากนี้ ความรุนแรงต่อสตรีส่งผลให้เกิด**การสูญเสียรายได้และผลิตภาพทางเศรษฐกิจ** คิดเป็น 1.5 - 2% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ของหลายประเทศ

ความรุนแรงในครอบครัวส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อเด็กที่เติบโตในสภาพแวดล้อมดังกล่าว พวกเขา มักแสดง**ปัญหาด้านพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ และสังคม** โดยเด็ก **30%** มีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวและ**ภาวะวิตกกังวลมากกว่า**เมื่อเทียบกับเด็กที่เติบโตในครอบครัวปกติ และเด็กในสภาพแวดล้อมที่มีความรุนแรงมีโอกาสสูงขึ้น **50% ที่จะเป็นผู้ใช้ความรุนแรงหรือเหยื่อความรุนแรงในอนาคต** ที่น่าเป็นห่วงคือการเกิดวงจรความรุนแรง เมื่อเด็กเติบโตขึ้นอาจมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติและนำไปสู่การใช้ความรุนแรงในชีวิตของตนเอง

ความสัมพันธ์ในครอบครัวย่อมได้รับผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความไว้วางใจและความรักใคร่ปรองดองถูกทำลาย นำไปสู่การแตกแยกของครอบครัวส่วนเด็ก ๆ อาจต้องแบกรับความเจ็บปวดทางจิตใจไปตลอดชีวิต มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิด**ปัญหาสุขภาพจิต** เช่น ภาวะซึมเศร้า หรือความผิดปกติทางจิตใจอื่น ๆ

3. ผลกระทบระยะยาวต่อสังคม

วงจรความรุนแรงที่ไม่สิ้นสุด การสืบทอดวงจรความรุนแรง (Cycle of Violence) เป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้ความรุนแรงยังคงดำรงอยู่ในสังคม เมื่อเด็กเติบโตในสภาพแวดล้อมที่มีความรุนแรง พวกเขา มักจะซึมซับและมองว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน นำไปสู่การใช้ความรุนแรงเป็นวิธีแก้ปัญหามือเมื่อเติบโตขึ้น และ**มีโอกาสมากกว่าคนทั่วไปถึง 3 เท่า** ที่จะใช้ความรุนแรงต่อ

คุ้มครองเมื่อตนเองโตขึ้น วัฒนธรรมการยอมรับความรุนแรง จึงถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น

อิทธิพลจากสื่อและวัฒนธรรมมีส่วนสำคัญในการตอกย้ำหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรง การนำเสนอเนื้อหาที่ส่งเสริมความไม่เท่าเทียมทางเพศ หรือมองข้ามความรุนแรงว่าเป็นเรื่องปกติ ส่งผลให้สังคมขาดความตระหนักและความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหา

ความรุนแรงต่อสตรีสร้างภาระทางเศรษฐกิจอย่างมหาศาลต่อประเทศ รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณจำนวนมากเพื่อรองรับ**ค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข** ทั้งการรักษาบาดแผลทางกายและการฟื้นฟูสภาพจิตใจของผู้ถูกกระทำ นอกจากนี้ ยังมีค่าใช้จ่ายในการดูแลครอบครัวและเด็กที่ได้รับผลกระทบ

การสูญเสียผลิตภาพทางเศรษฐกิจเป็นอีกผลกระทบที่สำคัญ เมื่อผู้หญิงไม่สามารถทำงานหรือพัฒนาศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ ย่อมส่งผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ประเทศที่มีอัตราความรุนแรงต่อสตรีสูง มีแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจที่**ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราความรุนแรงต่ำ** เนื่องจากแรงงานหญิงไม่สามารถเข้าถึงโอกาสในการทำงานอย่างเต็มที่ **การลงทุนในมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา** แม้จะต้องใช้งบประมาณสูงในระยะแรก แต่ช่วยลดภาระทางเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความรุนแรงต่อสตรีไม่ใช่เพียงปัญหาส่วนตัวของผู้ถูกกระทำ แต่เป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม การแก้ไขปัญหาที่ไม่สามารถทำได้โดยบุคคลหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งการปรับเปลี่ยนค่านิยมทางสังคม การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ การปรับปรุงกฎหมาย และการสร้างความตระหนักรู้ในวงกว้าง เพื่อยุติวงจรความรุนแรงและสร้างสังคมที่ปลอดภัยสำหรับทุกคน **การแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีจึงเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าสำหรับสังคม** ไม่เพียงแต่จะช่วยลดความทุกข์ทรมานของผู้ถูกกระทำ แต่ยังส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจในระยะยาว **ทุกการกระทำเล็ก ๆ ที่เราทำวันนี้ อาจเป็นจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในอนาคต เพื่อสร้างโลกที่ทุกคนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างเท่าเทียมและปลอดภัย**

ใน Chapter 3 จะพาทุกคนสำรวจแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรี พร้อมทำความรู้จักกับ RESPECT Framework กรอบแนวคิดที่

ประกอบด้วย 7 กลยุทธ์สำคัญเพื่อลดความรุนแรงในสังคมอย่างยั่งยืน บทต่อไปจะช่วยเปิดมุมมองใหม่ในการสร้างสังคมที่ปลอดภัยและเท่าเทียมสำหรับทุกคน

กองยุทธศาสตร์และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความสอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs

SDG5 บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

SDG16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เอกสารอ้างอิง

Hfocus. (2563). *กรมการแพทย์เผย 4 แนวทางป้องกันความรุนแรงต่อเด็กและสตรี*. สืบค้นจาก <https://www.hfocus.org/content/2020/11/20506>

Un Women. (2024). *FAQs: Types of violence against women and girls*. Retrieved from <https://www.unwomen.org/en/articles/faqs/faqs-types-of-violence-against-women-and-girls>

United Nations. (2025). *World News in Brief: WHO chief asks US to reconsider withdrawal, gender parity remains distant goal, call for rethink on Nordic alcohol law change*. Retrieved from <https://news.un.org/en/story/2025/02/1159711>

World Health Organization (WHO). (2020). *Coronavirus disease (COVID-19): Violence against women*. Retrieved from <https://www.who.int/news-room/questions-and-answers/item/coronavirus-disease-covid-19-violence-against-women>

World Health Organization (WHO). (2024). *WHO calls for greater attention to violence against women with disabilities and older women*. Retrieved from <https://www.who.int/news/item/27-03-2024-who-calls-for-greater-attention-to-violence-against-women-with-disabilities-and-older-women>

World Health Organization (WHO). (n.d.). *Violence against women*. Retrieved from https://www.who.int/health-topics/violence-against-women#tab=tab_1

ชลาศัย กันมินทร์. (2562.) ความรุนแรงในครอบครัว: ปัญหาและ
แนวทางป้องกัน. สืบค้นจาก [https://rsucon.rsu.ac.th/
files/proceedings/nation2019/NA19-136.pdf](https://rsucon.rsu.ac.th/files/proceedings/nation2019/NA19-136.pdf)
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. (2557). 5 ข้อ
ปฏิบัติ ป้องกันความรุนแรงในสตรี. สืบค้นจาก
<https://www.thaihealth.or.th/?p=231270>